

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 65 • Seria II • Nr. 725 • Miercuri 1 noiembrie 1961 • 8 pagini — 15 bani

CITIȚI ÎN PAG. 4-5

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm
CONGRESUL AL XXII-lea AL P.C.U.S.
ȘI-A ÎNCHEIAT LUCRĂRILE

Sărbătorim anul acesta 44 de ani de cind clasa muncitoare din Rusia, condusă de partidul comunist făurit de marele Lenin a zdrobit pentru prima oară în istorie lanțurile robiei capitaliste instaurind primul stat din lume al muncitorilor și țăranilor.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis drumul înfăptuirii practice a marilor idei ale comunismului științific, a creat condițiile pentru desfășurarea construcției socialiste pe a șasea parte a globului pămîntesc. În perioada care s-a scurs în acești 44 de ani, socialismul a învins deplin și definitiv nu numai în Uniunea Sovietică, dar și într-un alt șir de țări din Europa și Asia, transformîndu-se într-un sistem mondial puternic a cărui forță economică și politică crește necontenit.

Definind măreția Revoluției din Octombrie 1917, uriașa ei semnificație internațională, marele Lenin spunea: „Gheața a fost spartă, calea a fost deschisă, drumul a fost indicat”. Sub conducerea lui Lenin, proletariatul rus, singura clasă consecvent

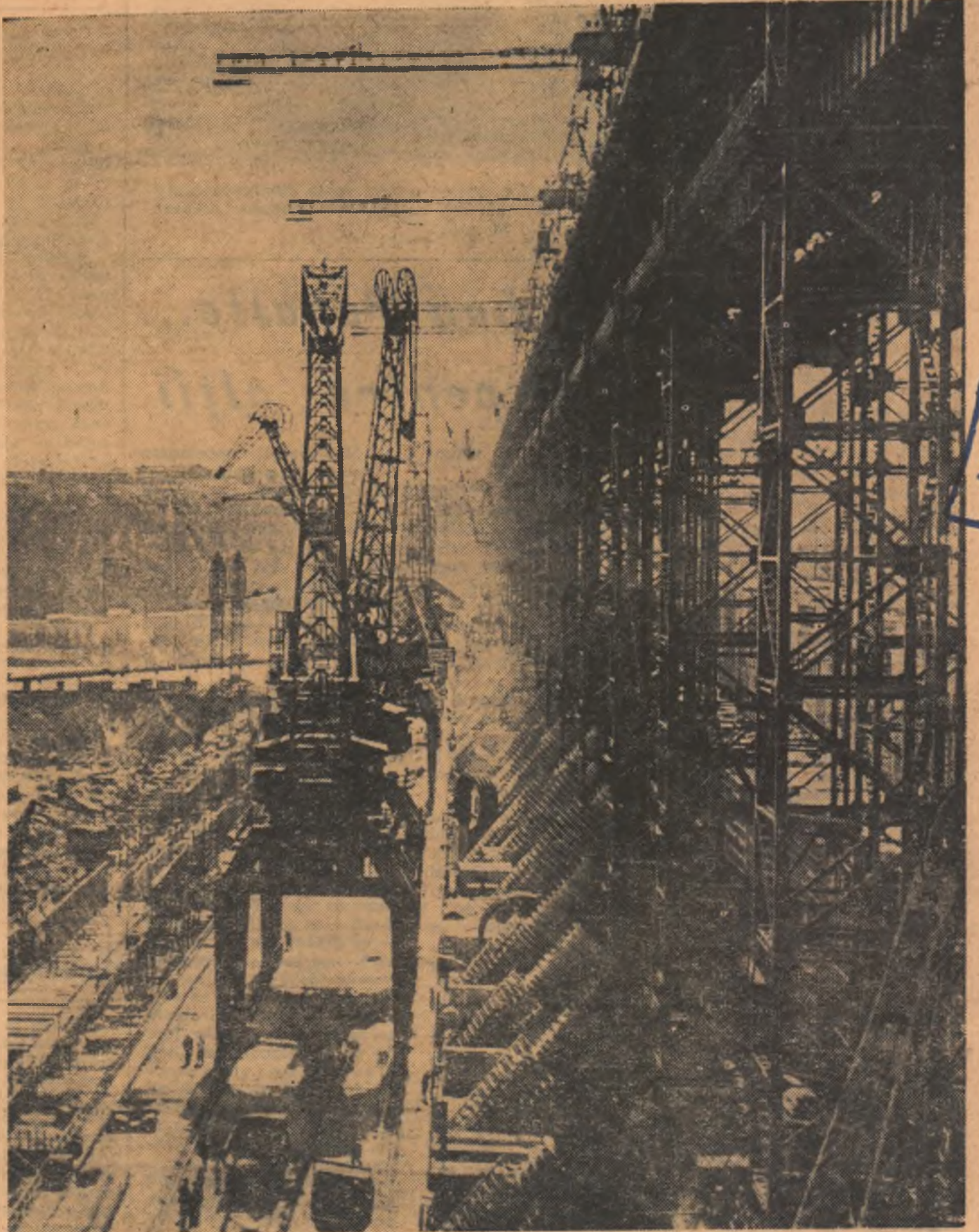
LUMINA MARELUI OCTOMBRIE

revoluționară, în alianță cu masele de bază ale țăranimii au arătat lumii întregi că socialismul poate deveni o realitate. Socialismul și comunismul nu mai sînt de mult o stație. Socialismul și comunismul sînt o realitate vie, o mare forță a contemporaneității, o societate care se făurește pe vaste întinderi ale globului pămîntesc.

În pofida pronosticurilor apologetilor burgheziei, care trimbițau că puterea sovietică se va năruia, astăzi, la 44 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, poporul sovietic, sub conducerea P.C.U.S., îndeplinind poruncile lui Lenin, a lichidat înapoierea economică seculară a țării, a înfăptuit primul și cel de-al doilea Program al partidului elaborat la Congresul al II-lea și al VIII-lea al partidului, din anul 1903 și respectiv 1919 și îndeplinește în mod practic sarcinile construcției comunismului elaborate de cel de-al treilea Program al P.C.U.S. și adoptat la al XXII-lea Congres al P.C.U.S., ținut în luna octombrie a.c. „Noul program — spune tovarășul Hrușciiov — generalizează în mod creator practica construirii socialismului, ține seama de experiența mișcării revoluționare din lumea întreagă și, exprimînd gîndirea colectivă a partidului, definește sarcinile principale ale etapele principale ale construcției comuniste”. În decurs de 20 de ani, în U.R.S.S., va fi construit în linii mari comunismul, societate pe stindardul căreia vor fi scrise cuvintele însuflătoare: „Pacea, Munca, Libertatea, Egalitatea și Fericirea tuturor popoarelor”, întruchipare vie a umanismului socialist.

La temelia noului program de construire a societății comuniste stă dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție, factorul hotărîtor al oricărui mod de producție. Sarcina economică principală a partidului și poporului sovietic este de a crea în decurs de douăzeci de ani baza tehnică-materială a comunismului. Prin rezolvarea acestei sarcini, Uniunea Sovietică va dispune de cele mai puternice forțe de producție, va devansa nivelul tehnic al celor mai dezvoltate țări capitaliste și va ocupa primul loc în lume în ceea ce privește producția pe cap de locuitor. Pentru întreaga populație va fi asigurat un belșug de bunuri materiale și spirituale, societatea sovietică apropiindu-se în felul acesta foarte mult de înfăptuirea mărețului principiu: „De la fiecare — după capacități, fiecăruia — după nevoi”. Aceasta va însemna totodată baza pentru trecerea treptată de la relațiile sociale socialiste, la relații sociale comuniste de la proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție sub cele două forme ale ei, la proprietatea comunistă unică a întregului popor.

Construirea comunismului în U.R.S.S. are o importanță istorică mondială. Pe drumul pe care au pornit oamenii sovietici, vor porni în veacul comunist toate popoarele lumii. Aceasta este o lege a dezvoltării societății omeniești, care acționează implacabil de la Revoluția din Octombrie încoaace. Nici una din forțele negre ale reacțiunii și nici toate forțele ei luate împreună nu o vor putea împiedica să acționeze. Principalul conținut al epocii contemporane este trecerea de la capitalism la socialism, epocă inaugurată de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Scinteia Marii Revoluții din Octombrie a aprins făclia revoluției popoarelor pe cele cinci continente. Pe arena mondială au pășit noi detașamente ale proletariatului internațional, tînăra mișcare muncitorească din țările care s-au eliberat, precum și din țările dependente și coloniale ale Asiei, Africii și Americii Latine. Ideile lui Octombrie au învins și în țara noastră. Sub conducerea P.M.R., oamenii muncii care au construit baza economică a socia-

Din construcțiile septenalului: aspectul măreț al șantierului uriașei hidrocentrale de la Bratsk.

lismului, muncesc pentru desăvîrșirea construcției socialismului în vederea mersului mai departe, spre comunism. Iată de ce oamenii muncii din țara noastră văd în prevederile noului Program al P.C.U.S. drumul luminos pe care îl vom parcurge într-o etapă viitoare a dezvoltării economiei noastre naționale. Aceasta face ca oamenii muncii din țara noastră, strîns uniți în jurul încercatului nostru partid, să pășească cu și mai mare avînt la lupta pentru a da viață mărețelor sarcini trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la desăvîrșirea construcției socialiste pînă în 1965 și trecerea treptată la comunism. Prin munca sa constructivă pentru folosirea deplină a resurselor țării, poporul român își aduce contribuția la întărirea continuă a lagărului socialist, la obținerea victoriei socialismului în întrecerea cu capitalismul.

Rolul istoric al construcției comunismului în U.R.S.S. se manifestă cu deosebită pregnanță în problema cheie a contemporaneității noastre, problema războiului și păcii. Uniunea Sovietică, al cărei prim act de stat a fost istoricul Decret leninist asupra păcii, proclamă azi prin cuvintele noului Program al P.C.U.S.: „Lichidarea războaielor, instaurarea unei păci trainice pe pămînt — iată misiunea istorică a comunismului”. Faptele arată că comunismul și pacea sînt de nedespărțit. Un stat, un popor care-și propune asemenea sarcini grandioase nu poate să nu dorească pacea, să nu lupte pentru preîntîmpinarea unui monstruos război termoauclear. Din sarcinile trasate de noul Program rezidă că întreaga forță gigantică a Uniunii Sovietice este pusă în slujba păcii și a cauzei ei.

P.C.U.S., care a fost întemeiat și a crescut sub conducerea lui Lenin, a ridicat poporul sovietic pe culmile de unde se zărește deja conturul societății comuniste. Cauza comunismului este invincibilă. Steagul măreț al comunismului va flutura biruitor deasupra lumii întregi.

Ni-i comunismul stema-n zarea-albastră de SERGHEI DRAFENKO

Tu, steag din marea vremii bătălie,
tu, steag al lui Octombrie, de jar,
pentru tractoare, schele, poezie
ne-ai fost oțel, ne-ai fost și viu mortar.
Căci nu un pumn de oameni, ci poporul
urînd de moarte tot ce-i învechit
și-a despicat cu brațul viitorul;
Magnitogorskul falnic și-a zidit!
Nu luciul decorațiilor toate —
căci tare-i greu pe toți a-i decora! —
l-a dus la luptă-n clipc-nfierbîntate,
zăgăz imens sclaviei spre-a dura!
Din imnul vieții ne făcurăm școală,
spre a stîrpi ce-i putred, nefiresc,
ca veac de veacuri „Internațională”
să lumineze globul pămîntesc.
De la Rusia în opinci, robită,
cu piinea-amară a zilelor de ieri,
noi am trecut sub steaua aurită
către Rusia Sovieticea Puteri!
Și-acum, în vujet, cresc în înălțime
orașe, oameni, zboruri spre sublim;
cu strunguri, șarje, cîntece și rime
urcăm setoși în zilele ce vin.
Programul tău, tu soare-al omenirii,
uzini străbate, cîmpul necuprins —
și porți deschide-n zări nemărginirii
sub steagul tău de nimenea învins!
Ne construim măreață lumea noastră
și tu, Partid, cu noi ești ceas de ceas!
Ni-i comunismul — stema-n zarea-albastră
și tu ne ești busolă și compas!

În romînește de MIHAIL COSMA

Activitatea în cadrul bibliotecilor este în toi. În fotografie: aspect de la biblioteca fruntașă pe țară din comuna Sintana, regiunea Crișana. Aci se folosește metoda „accesul liber al cititorului la raft”.

Rînduri pentru Dan Panaite...

La Liești-Galați pot fi văzuți știuleți de porumb cu aproape 1.000 de boabe fiecare. Cine-i privește și-i admiră remarcă, vrînd-nevrînd, că niciodată în condițiile gospodăriei individuale nu s-a realizat așa ceva. Și la drept vorbind nici n-ar fi fost cu putință.

Știuleții în cauză sînt un produs al gospodăriei colective „Victoria Socialismului”.

Printre cei care au cîntărit în mînă un astfel de exemplar, gîndind cam cît a dat la un hectar, a fost și Dan Panaite, directorul cîminului cultural.

— Ar fi fost bună ca mostră de expoziție, tovarășe Panaite. O expoziție modestă, fără mari pretenții și ușor de realizat. Cîteva rafturi, cîteva exponate cu etichete, eventual un panou sau două. Dar ce efecte! Ar fi fost neîndoielnic o lecție bună despre superioritatea gospodăriei colective.

— Ar fi fost — (răspunzi) — da' uite că nu ne-am gîndit. (Noi am adăuga că nu-i timpul trecut)

Dar dacă brigada de agitație, să zicem, ar fi înfățișat în formele ei specifice și alif de atrăgătoare următoarea comparație (ai cărei termeni li furnizează realitatea aflată la doi pași): „În 1961 producția de grîu a G.A.C. „Victoria Socialismului” depășește cu 900 kg. producția medie a întovărășirilor din comună și cu o tonă pe cea a individualilor. La porumb boabe sporul colectivei este de 1.800 kg. la hectar față de întovărășii și 2.000 față de individuali”.

Parcă auzi brigada cîntîndu-și cupletul, iar pe mulți din sală dînd din cap aprobator, aplaudînd. Dar n-am auzit-o. Și-i mai mare păcatul. Cum? Spui că s-a desființat brigada din lipsă de instructor? Dar cum o să stea sufletul unei in-

...și pentru alții

tregi brigăzi într-un singur om. Spui dumneata tot că o scuză că n-ai textieri. Adică cum, din 56 de cadre didactice nu s-o fi aflat nici unul să întocmească cîteva stihuri? Da' la vecinii din Ivesți cum de s-a găsit? Și nu e poet înăscut, ci profesor de geografie. Numai că omul, sprijinit și de colectivul cîminului, s-a dus în gospodărie, a cotrobăit prin toate colțanele, a pipăit realitatea și a aflat în ea... poezia. Pentru dumneata e mai greu înșă. E mai greu fiindcă vizitezi cam rar gospodăria.

Am ascultat povestită de tovarășul Doru, instructorul de partid, o întîmplare. (Te aflai de față și o ascultai și dumneata, de parcă erai ca noi, musafir de o zi).

„Cică gospodăria a cumpărat la începutul anului 7 vaci sure de stepă. Nu erau prea arătoase. „Is pă-roase ca urșii” — au observat unii... mai fanteziști. Lotul a încăput pe mîna lui Tache Borșan. Cine știa de Tache Borșan altceva atunci decît că-i un oarecare îngrijitor de animale? În decurs de un an Tache și-a „recălitat” lotul. Hrănite după prescripțiile zootehniciei, „surele” au pus pe ele carne (15 kg. spor lunar de greutate). Producția de lapte, pornită de la 1,5 litri, a ajuns la 10 litri pe zi pe cap de vacă. (Și încă nu s-a oprit aici). La grajd s-a desfășurat pe tăcute un întreg proces. El acuză procedeul înapoiat din practica creșterii animalelor, îl așează la loc de onoare pe singurul valoros și valabil: „Îngrijirea științifică a vacilor de lapte e baza producțiilor mari”.

Noi credem că s-ar fi convenit ca fapta asta, străbătută de pasiune și abnegație, s-o scoți din anonim

și să-l acorzi importanța cuvenită în programul cîminului cultural. Nu-i așa tovarășe Panaite? Ar fi înțeles și alții că-i mai rentabil și de loc mai complicat să-i dai vacii porumb siloz în loc de coceni uscați. Și nu se putea să nu reflecteze totodată și la faptul că gospodăria colectivă e și o școală a conștiinței.

Am văzut planul de activitate al cîminului din Liești. Are de toate. Și seri tematice, și sfaturi pentru gospodine în legătură cu „pusul murăturilor”, și sfaturi cu bătrînii. La echipa de dansuri e în curs de „montare” Hora în două părți și „Hopăiala”, deși ar fi fost de preferat și un dans cu temă. Toate s-bune dacă n-ar fi atît de timidă — și atunci cînd e, atît de fără adresă — prezența manifestărilor de mare efect. Nu-i o scăpare, ci este pentru directorul de cîmin un fel de a se orienta. Iată de ce a înlocuit de pildă el cu atîta ușurință o seară de întrebări și răspunsuri cum ar fi cea pe tema: „Statutul model al g.a.c.” cu... (iarăși)... „sfaturi pentru gospodine”.

O activitate culturală dusă cu scop și eficiență, care ajută la rezolvarea problemelor arzătoare, strănește interesul general. Oamenii caută în acest caz cîminul cultural socotindu-l ca pe ceva indispensabil.

Comuna Liești numără peste 11.000 de oameni.

Cîminul cultural grupează în jurul său... 67 de artiști amatori. Cei mai mulți se împart între cor și dansuri. Orice s-ar spune e prea puțin. Nu găsești, tovarășe Panaite?

VIRGIL TOSO

Răspunsuri edificatoare

Apropierea iernii, perioadă indeobște cunoscută ca propice desfășurării acțiunilor culturale, se face din ce în ce mai simțită. Cum în vederea acestui scop orice bun gospodar trebuie să facă anumite pregătiri, ne-am adresat cîtorva activiști culturali cu întrebarea: „Cum vă pregătiți pentru activitatea culturală din timpul iernii?”

NE RĂSPUND:

Tovarășul DIONISIE KISS, șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Sibiu.

Ca să preîntîmpinăm lipsurile ce s-au făcut simțite anul trecut în acest domeniu, am acordat acum o atenție sporită asigurării condițiilor materiale, fără de care activitatea pe timpul iernii a cîminelor culturale nu s-ar putea desfășura cum se cuvine. Mult sprijin au dat aci comitetele executive ale sfaturilor populare. Așa s-a întîmplat la Sintioana, Gogan, Daneș, Saschiz, unde cîminele culturale au fost înzestrate prin grija sfaturilor populare cu mobilier nou. În general vorbind din cele 48 de cîmine culturale din raion, la 45 s-au desfășurat pregătiri pentru ca venirea iernii să le găsească în cele mai bune condițiuni de funcționare. În urmă au rămas însă cîminele din Angofa, Topa și Cund, care și pînă acum sînt nezugrăvite și fără combustibilul necesar.

Firește că fără asigurarea condițiilor materiale nu poate fi vorba de o activitate culturală susținută. Dar pentru aceasta e necesară și organizarea unor manifestări atrăgătoare și mai ales legate de specificul local, de problemele de producție. Din planurile de activitate întocmite pentru perioada iernii și din propunerile de repertoriu pentru noua stagiune, se poate trage concluzia că în majoritatea comunelor, prin axarea manifestărilor culturale tocmai pe problemele care îi frîmîntă pe oameni, sînt create premisele pentru o activitate bogată în conținut. Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective stă în centrul preocupărilor cîminelor din Daia, Seleuș, Daneș, Laslea. Alături de conferințele ce vor vorbi despre mai buna organizare a muncii, despre creșterea fondului de bază, despre sporirea valorii zilei-muncă, sînt programate expuneri ale brigadierilor și președinților gospodăriilor respective. La Seneruș, Seleuș, Criș se organizează seri culturale ce popularizează experiența fruntașilor, metodele lor, noua atitudine față de muncă, iar la Saieș seri tematice care dezbate sarcinile de producție pentru fiecare ramură în parte. La Daia, Daneș, Saschiz au loc seri de calcul despre rentabilitatea unor noi ramuri de producție.

Cîminele culturale organizează la Vinători, Gogan, Boiu, Hurdorf suite de manifestări pentru demonstrarea în fața întovărășiiilor a avantajelor pe care le au cei care au pornit pe drumul colectivizării. Se extind manifestările cele mai eficiente și mai gustate de către săteni: jurnale vorbite, seri dedicate fruntașilor, concursuri „Cine știe cîștigă”.

Mai sînt însă și cîmine cu activitate slabă, sporadică sau care au planuri de acțiune alcătuite la modul general (Topa, Beșa, Mureni). Pentru impulsivitatea și pentru mai buna organizare a muncii în perioada de iarnă, s-a organizat un seminar raional de două zile cu directorii de cîmine culturale. Un colectiv raional s-a deplasat în comunele unde membrii unor întovărășiri agricole de aici și-au manifestat dorința transformării acestora în gospodării colective, și a ajutat la întocmirea și organizarea unor acțiuni concrete la cîminele culturale.

Tovarășa ELENA BRÎNDUȘĂ, directoarea cîminului cultural „23 August” din comuna Daneș-Sighișoara.

Sintem la ultimele retușuri pentru amenajarea și înfrumusețarea cîminului. Trebuie spus că ne aflăm în întrecere cu alte cîmine din împrejurimi pentru aranjarea unui cîmin cultural cît mai atrăgător. S-a ales un nou consiliu al cîminului cultural. Pentru ea acesta s-a aibă o cît mai strînsă legătură cu viața gospodăriei colective, au fost cooptați Traian Tilea, președintele gospodăriei, Simion Suciu, brigadier, și Ana Bichis, colectivistă fruntașă. Ne-am orientat acțiunile spre problemele întăririi continue a gospodăriei și ale dezvoltării conștiinței socialiste a colectivităților. Am inițiat cicluri tematice, adică un număr de manifestări culturale axate pe același obiectiv. Așa am procedat în acest an, de pildă, în legătură cu „sporirea valorii zilei-muncă față de anii precedenți”. Următorul ciclu tematic va trata despre dezvoltarea șeptelului. Tovarășul I. Fleșariu, inginer al gospodăriei, a și alcătuit o conferință în acest sens, apoi, la începutul lui noiembrie va urma un jurnal vorbit cu care prilej brigadierul Simion Suciu și inginerul Fleșariu vor vorbi, unul despre realizările și altul despre planul de perspectivă al sectorului zootehnic. Vom mai organiza o seară culturală închinată lui Marian Răduț, Aurelia Mosor și a altor îngrijitori fruntași, în care se vor populariza metodele lor de muncă precum și o călătorie pe harta raionului, prin gospodăriile colective cu cele mai puternice sectoare zootehnice.

În prezent se introduce monta artificială la oile colectivei. Mai sînt la noi oameni care însă se îndoiesc de avantajele acestei metode. Echipa de teatru sprijină această acțiune, pregătind piesa „Las' că vine Nuță”, care tratează tocmai această temă.

Tovarășul IRIMIE FRĂTEANU, directorul cîminului cultural „Gh. Barițiu” din comuna Jucu-Cluj.

Ne străduim să orientăm cît mai mult activitatea cîminului în direcția sprijinirii consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor colective din comună și a muncii de transformare a întovărășirii din Jucu de Mijloc în gospodărie colectivă.

Pentru a-și atinge pe deplin țelul, muncii culturale i se cere nu numai o bogăție tematică, o varietate a mijloacelor artistice folosite, ci și o cît mai mare operativitate. Aci ne-am însușit din experiența vecinilor noștri din Gădălin. Despre ce este vorba? De „notele fulger”. Este o metodă eficientă de popularizare a fruntașilor sau de sesizarea anumitor deficiențe. De curînd, o asemenea „notă fulger”, care cuprindea alături de pozele fruntașilor Gh. Coroianu și Gh. Chița, caricatura lui Dumitru Rusu, codaș în muncă, a fost înmînată brigăzii respective împreună cu un scurt program operativ și... la obiect al brigăzii artistice de agitație. Această „notă fulger” a fost afișată și la gazeta de perete.

Folosind experiența anilor trecuți, în majoritatea comunelor s-au început din vreme pregătirile pentru primirea iernii. Asigurarea combustibilului, renovările, completarea mobilierului pe de o parte, și alcătuirea unor planuri de acțiuni judicioase care să țină seama de realitățile comunei și de direcția principală în care trebuie să se îndrepte munca culturală de masă în această perioadă pe de altă parte, — sînt cheazășia unei activități rodnice care să-și aducă aportul la îndeplinirea mărețelor sarcini ce stau în fața agriculturii noastre socialiste.

Pregătirile pentru perioada de iarnă a cîminelor culturale sînt în atenția generală. În fotografie: membrii din consiliul de conducere al cîminului cultural din comuna Gheorghe Doja, raionul Slobozia, discută planul de măsuri în vederea bunei desfășurări a activității culturale de masă pe perioada de iarnă.

MANEA SIRETULUI

„Poate că acolo, la căminul cultural — se adresa Vasile I. Manea soției lui — a început adunarea... Iar noi stăm acasă și așteptăm. Așteptăm nu de ieri, de alaltăieri, ci de mai bine de un an, să vedem care se mai înscrie în gospodăria colectivă. Și iată că acum oamenii ne-au luat-o înainte. Toți se află la cămin, unde pun bazele colectivei. Și noi... ia să ne grăbim cu găteala, nevastă”.

Vasile I. Manea s-a înscris printre primii în întovărășirea agricolă „7 Noiembrie”. Aici, munca i-a adus foloase mai mari decât ca individual. Toți întovărășiții care au muncit bine au avut foloase mari. Pământul lucrat cu mașini și cu tractoare a dat producții din ce în ce mai mari. Chiar din primii ani întovărășiții au cultivat în afară de grâu și porumb, sfeclă de zahăr și buțași de sfeclă. Prin aceasta venitul lor a crescut. Traiul întovărășitului Vasile Manea ca și al celorlalți s-a schimbat în bine. Cînd însă a început să se vorbească în comună despre înființarea unei gospodării colective, Vasile Manea s-a gândit să mai aștepte, ca să se dumirească și mai bine în ce constă avantajele gospodăriei colective față de întovărășirea agricolă.

De atunci, Vasile a avut numeroase convorbiri cu agitatorii și cu colectivității din satele vecine sosiți în comuna lor, Cătelești, pentru a le vorbi despre viața și munca în gospodăria colectivă. Apoi a participat la multe conferințe, seri de întrebări și răspunsuri, seri de calcul organizate la căminul cultural. Lucruri interesante a învățat din conferințele: „De la întovărășire la gospodăria colectivă”, „Avantajele gospodăriei colective față de întovărășire”. La căminul cultural a aflat cu de-amănuntul ce anume prevede statutul G.A.C. și tot aici a asistat la recenzia romanului „Pământ desțelenit” de Mihail Șolohov. Multă vreme i-au rămas neșterse din minte personajele romanului. Într-o seară a asistat la prezentarea piesei „Cel din urmă” de Gh. Teșulescu. Bună piesă și bine jucată. Dar, oare și el o să fie tot „cel din urmă”? — îl străfulgeră prin minte.

R. IARAI

Gospodăria agricolă colectivă „23 Februarie” din Șimand, regiunea Crișana, are peste 3.600 oi care aduc un important venit gospodăriei. În fotografie: președintele g.a.c., Ion Corbaci, și dr. veterinar Petru Tentea, controlînd calitatea linei la un berbec reproducător merinos de Transilvania.

Pentru ca oamenii să se convingă și mai mult de avantajele gospodăriei colective, au fost organizate și câteva vizite în satele Răcăciuni și Săucești. Vasile Manea s-a aflat într-un grup care vizita comuna Răcăciuni. Aici el a avut prilejul să compare lanurile bogate de grâu și porumb ale colectivei, cu cele ale întovărășirii.

— Dar pe tarlău asta cam cît porumb scoateți la hectar? — i-a întrebant el pe colectivității din Răcăciuni.

— De aproape cinci ori mai mult decât obținem înainte. Doar e porumb irigat — i-a răspuns unul din colectivități.

— Și aveți multe hectare cu porumb irigat? — i-a mai întrebant el.

— Toată suprafața din partea asta, vreo 24 hectare. De partea cealaltă e porumb neirigat, la care cred că vom scoate cu 500 kg boabe, la hectar mai mult decât anul trecut. Grupul de întovărășiți au admirat apoi casele mari și frumoase ale colectivității, hambarele lor arhipline cu belșugul de produse primit de la gospodăria colectivă.

După ce s-au întors din vizită, întovărășiții au discutat îndelung asupra celor văzute în fiecare gospodărie colectivă.

În primăvara anului acestuia numele întovărășitului Constantin Popescu a apărut pe un panou comparativ. La suma veniturilor de anul trecut, la el era scrisă cifra de 5.800 lei. La colectivitul Ion Avădanei, de la gospodăria colectivă „Zorile Socialismului” din Săucești, care a intrat în gospodăria colectivă cu aceeași suprafață și același număr de brațe, era trecută cifra de 26.000 lei. Diferența aceasta de câștig nu provenea deci nici din suprafața de pământ, și nici din numărul brațelor de muncă. Cînd Constantin Popescu a vizitat gospodăria din Săucești, a găsit explicația. Câștigul mai mare al lui Ion Avădanei provenea din sporul de producție obținut de gospodăria colectivă față de întovărășirea agricolă.

— Anul trecut — le-a povestit el sătenilor la întoarcere — colectivității din Săucești au obținut cu vreo 700 kg. grâu și cu vreo 1.000 kg. porumb boabe la hectar mai mult decât noi. Au obținut mai mult pentru că acolo în gospodăria colectivă fiecare poartă răspunderea pentru lucrul ce-l face. Se muncește organizat, în brigăzi și echipe. Colectivității au posibilități să facă lucrări de irigație și să aplice întregul complex de măsuri agrotehnice.

În urmă cu două seri, Alexandru Grigore a ținut să-l anunțe pe Vasile Manea că și el a dat cerere pentru a deveni colectivist. Il ascultă dar nu zise nimic. Cererea de trecere la gospodăria colectivă o avea și el scrisă. Iși aduse aminte de piesa „Cel din urmă”. „Nu! Asta nu se va întimpla. În nici un caz nu voi fi cel din urmă”.

Cînd Vasile I. Manea ajunse la căminul cultural, adunarea începuse. Președintele comitetului de inițiativă, Constantin Ignat, tocmai citea darea de seamă... „Noi, cele 139 familii, care astăzi 8 octombrie, ne-am hotărît să trecem la forma superioară de organizare și de lucrare a pământului, la gospodăria colectivă, ne angajăm să facem din gospodăria noastră o unitate socialistă puternică, dovedind prin aceasta celorlalți țărani muncitori, care încă n-au venit alături de noi, că singura cale spre belșug și bunăstare a lor este gospodăria colectivă”.

Printre cei care se angajau să muncească pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriei colective „Olga Bancic” din comuna Cătelești, raionul Bacău, se număra și familia lui Vasile I. Manea.

MARIA CHIRCOLESCU

Belinț-Lugoș... Silviu Magu, brigadierul zootehnic îmi arată „averea vie” a gospodăriei. Mă poartă prin grajduri, la ferma de porci și stina de oi. Pe drum, îmi povestește întreaga istorie a sectorului zootehnic...

Dimineața încă devreme... Îngrijitorii țesală vacile. În grajd e liniște. Se aude doar hîrșăitul ușor și uniform al țesalelor. La un capăt al grajdului un om măruntel lucrează de zor, făcînd toaleta unui Simenthal de toată frumusețea. E una din vacile pe care le are în grijă. O țesală și-o perie fir de fir și-i vorbește tot timpul. O dezmiardă, o dojeneste, după cum e cazul.

Despre omul acesta mic la stat și atât de absorbit de treabă știam cîte ceva. Aflasem, bunăoară, că anul trecut a obținut 2.600 litri lapte, că în prezent a și ajuns la 3.000 litri de la fiecare vacă. Și că cei mai frumoși viței se obțin de la vacile îngrijite de el. Inginerul zootehnic Bazil Covrig a dezvoltat și câteva din „secretele” lui. Printre aceste „secrete” se numără nu numai furajarea științifică, conștiincioasă, respectarea riguroasă a regulilor de igienă, ci și un anumit „sistem de muls” cum ar fi: grija pentru o bună poziție a animalelor în timpul mulsului, masajul ugerelor, mulsul cu „mînă plină” și altele...

Ceilalți îngrijitori terminaseră cu țesălatul și periatul, dar Ioan Șerban încă mai avea. Lucra cu atîta migală, de parcă ar fi pregătît vacile pentru o expoziție sau vreun concurs. După ultimele neteziri le mai privea cîteva clipe.

L-am întrebant dacă nu pune prea multă stăruință la țesălat. Zimbi cu bunăvoință și se uită puțin mirat cum de i se pune o asemenea întrebare.

— Acest lucru la șistat se poate verifica — îmi răspunse prompt. — Se știe doar că îngrijirea și curățenia atîrnă greu la producție.

Așeză cu grijă la loc uneltele de curățat. Pe policoara pe care le așezase am zărit o carte. O carte despre îngrijirea animalelor. Răsfoind-o am dat de o foaie cu însemnări. Un tabel cu numele vacilor pe care le îngrijește, conținînd scurte „caracterizări” ale fiecăreia în parte. Iată cîteva din ele: „Mărtiuca, vîrsta 10 ani, are o fire blîndă, menține laptele tot anul. A pornit cu 16 litri și a menținut 12 litri pînă la fătare. Îi place mult silozul și

PRICEPERE ȘI PASIUNE

borhotul”... „Crișana, vacă mai nervoasă și nestatornică. Începe după fătare cu 20 litri lapte și înainte de fătare abia mai dă 10 litri. Îi place mai mult uruiala”... „Dumana, e venită în acest an din Regiunea Mureș—Autonomă Maghiară. Nărăvașă în timpul mulsului, neliniștită în timpul furajării. Cînd mîncă, se uită tot timpul în dreapta și în stînga, de parcă i-ar fi teamă ca vecinele ei să nu-i fure din mîncare...” Am citit cu interes aceste însemnări caligrafiate cam stîngaci. Erau mărturii graitoare despre pasiunea cu care Ioan Șerban se ocupă de vacile lui, o dovadă a cunoașterii individuale a fiecărui animal în parte despre care îmi vorbise și inginerul cînd enumerase „secretele” lui.

— Cartea n-o țin aici în grajd. Mi-a adus-o înapoi cineva, așa a ajuns aici pe poliță. — Mi-a spus apoi că are acasă și alte cărți despre îngrijirea vacilor, că în timpul mesei de prînz și seara, cînd are oleacă de timp, citește cu interes din ele, că „fără știință nu iese treaba nicăieri și năicium”.

A început apoi să pregătească furajarea. Drămuia fin și borhot, uruială și siloz. După meritul fiecărei vaci în parte, „după cum e rezultatul la șistat”. Era ca un priceput bucătar care cunoaște gustul și dorința consumatorului. Cînd le-a „servit masa” s-a oprit lingă Dumana cea lacomă și bănuitoare, ca să se hrănească în liniște, să nu-i fie frică că i se va fura din porție.

Mi-a povestit apoi că de

Ce mai așteaptă?

„...Și după cum vă spuneam, tovarăși, se apropie semănatul de toamnă”.

Incurcătură mare. Cîțiva țușesc pe infundate, își aruncă priviri întrebătoare.

— E cam tîrziu, tovarășe conferențier. Cade trunza, acuși dă înghetul și...

— Răbdare oameni buni. Puțină răbdare. Care va să zică am rămas la...

— La pregătiri — completează o voce din sală.

— Intocmai.

Arată știința agricolă să se pregătească terenul din vreme? Arată. Atunci așa să facem.

Zic recomandările că este necesar să schimbăm semințele necorespunzătoare cu altele de soi? Zic.

Știm care este perioada optimă de semănat? Știm. Să vedem acum mai cu de-amănuntul ce avem de făcut de pe acum.

Crede cineva că la sfîrșitul lui octombrie s-ar fi ținut o asemenea conferință? Nici în ruptul capului. Nici chiar cei din Sintioana, raionul Tg. Mureș n-ar crede. „Auziți dumneavoastră — vor spune ei de bună seamă — acum să vorbești de pregătiri cînd semănatul ar trebui să fie pe sfîrșite”.

S-o lăsăm mai șomol, tovarăși din Sintioana. Ce-i drept, conferința nu s-a ținut nici unde. Nici la dumneavoastră și nici în satul Zaporeni din regiunea Suceava. În ce privește situația în

care vă aflați cu semănatul, să lăsăm pe alții să vorbească. Vreți să le știți părerea?

„Pînă la 26 octombrie întovărășiții din Sintioana au semănat doar 15 la sută din suprafața planificată, iar cei din Zaporeni numai 6 la sută. Aceasta în vreme ce în alte comune semănatul s-a isprăvit sau este pe isprăvite”.

Acum, cunoscînd părerea altora poate n-ar strica să fie cunoscută și a dumneavoastră. S-ar părea că aveți totuși nevoie de vreo conferință cu pregătiri pentru însemnări de toamnă. Sau mai știți... Conferința nemăiînd de nici un folos, mult mai bine ar prinde un „ajutor” concret din partea celor care sînt și ei răspunzători de această stare de lucruri.

Într-o atmosferă de puternică Congresul al XXII-lea al P. C. U. S. și

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite :

În ședința din dimineața din 31 octombrie, Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a ascultat comunicarea lui P. N. DEMICEV, președintele Comisiei pentru numărarea voturilor, cu privire la rezultatele alegerilor în organele centrale ale partidului. Delegații la Congres au întâmpinat prin aplauze furtunoase, prelungite, informarea despre alegerea unanimă a membrilor Comitetului Central al P.C.U.S., a membrilor supleanți ai C.C., a membrilor Comisiei Centrale de Revizie.

Tovarășul N. S. HRUȘCIOV a subliniat că votul unanim în alegerea organelor centrale ale partidului dovedește încă o dată unitatea și coeziunea de monolit a partidului. În numele tovarășilor aleși, el mulțumește delegaților la Congres pentru înalta lor încredere.

Mărti după-amiază, sub președinția lui N. S. Hrușcirov a avut loc ședința de închidere a Congresului al XXII-lea al P.C.U.S.

Din partea Comisiei pentru elaborarea rezoluției cu privire la raportul de activitate al Comitetului Central a luat cuvântul delegatul LEONID ILICEV, care a supus Congresului spre dezbateră și aprobare proiectul de rezoluție.

Rezoluția cu privire la raportul de activitate al Comitetului Central a fost adoptată în unanimitate. Rezoluția aprobă în întregime linia politică și activitatea practică a C.C. al P.C.U.S. în domeniul politic intern și extern.

Delegatul BORIS PONOMARIOV a supus apoi spre examinare Con-

gresului proiectul de rezoluție cu privire la Programul P.C.U.S. El a afirmat că, la 30 iulie proiectul de Program al P.C.U.S. a fost publicat în presă pentru a fi dezbătut de întregul popor. Poporul sovietic, a subliniat Boris Ponomariov, a aprobat în unanimitate noul Program al P.C.U.S. ca program marxist-leninist de luptă pentru crearea primei societăți comuniste din lume.

Comisia a examinat toate propunerile și completările la proiectul de Program și supune spre aprobare Congresului proiectul de rezoluție cu privire la Programul P.C.U.S.

În rezoluție se spune: Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., după audierea Raportului lui Nikita Hrușcirov cu privire la proiectul de Program al P.C.U.S., hotărăște: **SA FIE ADOPTAT PROGRAMUL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE.**

Timp de câteva minute sala răsună de puternice ovații. Delegații și invitații la Congres se ridică în picioare. Se aud urale.

În continuare Congresul al XXII-lea a aprobat în unanimitate noul Statut al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat spre examinare de Comitetul Central al Partidului.

A luat apoi cuvântul N. S. HRUȘCIOV. Din însărcinarea Prezidiului C.C. el a informat pe delegații la Congres că a avut loc o Plenară a Comitetului Central care a ales organele de conducere.

N. S. Hrușcirov a rostit cuvântarea de închidere a Congresului, care a fost primită cu puternice și îndelungi aplauze.

Apoi, N. S. Hrușcirov a declarat închis Congresul al XXII-lea.

Delegații și invitații la Congres întonează imnul clasei muncitoare „Internțională”.

Din toate colțurile sălii răsună aclamații: „Pentru Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. — Ura!”, „Slavă Partidului leninist!”, „Trăiască Programul leninist al partidului. Ura!”, „Pentru partidele marxist-leniniste frățeste — ura!”, „Pentru lagărul socialist — Ura!”, „Trăiască Comitetul Central leninist! Ura!”, „Pentru poporul sovietic — Ura!”, „Sala scandează: „Leninism — comunism!, Leninism între popoare!, Prietenie între popoare!”, „Face!”, „Ura!”.

Tovarășul Hrușcirov exclamă: — Pentru partidele marxist-leniniste frățeste, ura!

Ca tunetul răsună din nou ovațiile, se aud aclamații în cinstea mișcării comuniste și muncitorești internaționale, în cinstea marxism-leninismului.

— Trăiască popoarele care luptă pentru libertate și independență, împotriva jugului colonialismului și imperialismului! Ura!

Miile de delegați și oaspeți la Congres ovaționează cu căldură pe reprezentanții popoarelor Asiei, Africii, Americii Latine, care luptă pentru libertate și independență.

Oaspeții de peste hotare aclamă Uniunea Sovietică, marele Partid al lui Lenin, unitatea și înfrățirea popoarelor în lupta pentru pace și un viitor luminos.

Componenta Comitetului al Uniunii Sovietice, al

Membrii Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice :

Abramov G. G., Abrasimov P. A., Adjubei A. I., Afanasiev S. A., Ahundov V. I., Andropov I. V., Aristov A. B., Bagramian I. H., Basov A. V., Benediktov I. A., Beșev B. P., Briuzov S. S., Bodiul I. I., Brejnev L. I., Cernișev V. E., Cervonenko S. V., Ciukov V. I., Ciuraev V. M., Danilov A. D., Daulenov S., Dementiev P. V., Demicev P. N., Denisov G. A., Digal N. A., Dimșiț V. E., Djavahisvili G. D., Eremov L. N., Eremov M. T., Egoricev N. G., Eliutin V. P., Eniutha G. V., Ermilov V. V., Fedoseev P. N., Fokin V. A., Furțeva E. A., Gaganova V. I., Gaevoi A. I., Galașin K. I., Garbuzov V. F.,

Gheorghiev A. V., Goriacev F. S., Griciko A. A., Grișin V. V., Grișmanov A. A., Grușetki N. S., Iakubovsk M. A., Ignatov N. I., Iliev L. F., Iunal O. I., Jegalin I. K., Kalnberzin I. E., Kavun V. M., Kbin I. G., Keldiș A. P., Kiselev I. Klimentov V. K., Kokariov A. A., Konev I. S., Koritkov N. G., Korotcenko D. S., Kostousov A. I., Kozlov F. R., Kriflov A. G., Krrenko V. A., Ku

Membrii supleanți ai Comitetului al Partidului Comunist al Uniunii

Abdurazakov M., Afanasenko E. I., Afanasiev P. I., Annaliev A. A., Antonov A. K., Antonov V. I., Arușanian Ș. M., Bakaev V. G., Batișki P. F., Bazovski V. N., Beisebaev M., Borisov A. F., Borisov S. Z., Bockariov A. P., Brehov K. I., Bubnovski N. D., Budionni S. M., Buharov A. S., Bulgakov A. A., Butoma B. E., Ceabanenko A. T., Denisov G. I., Diordița A. F., Dolniuk E. A., Drighin A. S., Emelianov V. S., Epișev A. A., Eremenko A. I., Ermin I. B., Feodorov V. S., Filippov V. R., Firubin N. P., Florentiev L. I., Franțov G. P., Frolov V. S., Gavrilov M. A., Gherasimov K. M., Ghetman A. L., Gribaciov N. M., Gustov I. S., Hiltrov S. D., Hudaiberdiev N. D., Iskenderov M. A., Isliukov S. M., Ișkov A. A., Iusupov I., Ivașcenko A. V., Jigalin V. F., Juravliova M. I., Kaharov A., Kairov I. A., Kalcenko S. V., Kandrenkov A. A., Karlov V. A., Kazakov M. I., Kirilin V. A., Klauson V. I., Klimov A. P., Kocinian A. E., Kolcina O. P., Kolomiț F. S., Konotop V. I., Kornieț L. R., Kortunov A. K., Koșevol P. K., Koval I. G., Kovanov P. V., Kozineț N. F., Kozlov V. I., Kozir P. P., Krotov V. V., Kumikin P. N., Kurașov S. V., Kuzmici A. S., Lavrentiev M. A., Leonov P. A., Li-

kova L. P., Loș I. K., Malbahov Mambetov B., Mșerov N. M., Meșikov M. A., Mișhanov M. M., Nișkov K. A., Olsș G. M., Osipov Paton B. E., P. I. V., Penkovski Pimenov M. A., M. A., Poleako I. Polikarpov M. A., Popov G. Privalov M. M., kin G. M., Puzi N. N., Rokossov A. V., Rudakov Saitușev V. A., nov I. M., Semic V. A., Semice I. D., Sizov G. Skocilov A. A., nov A. I., Smi N. L., Smirnov V. D., Sotnik V. P., Strokia Stucenko A. T. kov A. A., S A. I., Șumau A. M., Tihonov Timošenko S. dovski A. T., cenko A. F., rov M. E., Z tov V. P.

Ca membri
tului Central
tovarăși.

Cuvântarea lui N. S. Hrușcirov la închiderea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S.

Dragi tovarăși,

Lucrările Congresului al XXII-lea s-au încheiat. Ordinea de zi a fost epuizată. Congresul a adoptat rezoluția cu privire la raportul Comitetului Central, a adoptat noul Program al partidului, Statutul partidului, a aprobat raportul Comisiei Centrale de Revizie și a ales organele conducătoare ale partidului.

Se poate spune cu deplină încredere că cel de-al XXII-lea Congres marchează una dintre cele mai importante etape în viața partidului și a țării noastre, în lupta pentru triumful comunismului. (Aplauze furtunoase).

Calea luptei pentru construirea societății comuniste a fost fundamentată științific de marii dascăli ai clasei muncitoare, Marx, Engels, Lenin, Conducătorul nostru nemuritor, Vladimir Ilici Lenin, a creat partidul revoluționar al bolșevicilor care a condus clasa muncitoare, poporul muncitor la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. După Octombrie, partidul nostru a început să se numească partid comunist. Aceasta înseamnă că țelul lui este construirea comunismului. Comuniștii, întregul popor muncitor, au avut o încredere fermă în Lenin, în partid. Multora, însă comunismul li se părea pe atunci un vis, un vis atrăgător, dorit, dar foarte îndepărtat.

De atunci am străbătut o cale imensă. Poporul sovietic a construit socialismul, a înfăptuit grandioase transformări în viața economică, politică și de stat a țării și a pășit pe drumul larg al construcției comuniste.

Adoptând noul Program, Congresul al XXII-lea a proclamat în fața întregii lumi că popoarele Uniunii Sovietice, în frunte cu Partidul Comunist, călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă, ridică sus steagul luptei pentru construirea societății comuniste în țara noastră. Construirea societății comuniste a devenit o sarcină practică a partidului și poporului (Aplauze).

Pentru instaurarea comunismului este nevoie de o bază materială trainică și de un belșug de bunuri materiale și spirituale. Acest lucru nu se poate obține prin descindețe și indemnuri. Comunismul poate fi construit prin muncă, prin munca a milioane de oameni și numai prin munca lor (Aplauze prelungite).

Tovarăși, pe adresa Congresului au sosit zeci de mii de telegrame și

scrisori conținând saluturi călduroase și urări de activitate rodnică pentru Congresul partidului. Au sosit peste 10.000 de rapoarte din partea unor colective de muncitori, colhoznici, lucrători din sovhozuri, oameni de știință, cultură și artă cu privire la îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea Congresului al XXII-lea al partidului.

Permiteți-mi ea, în numele delegaților la Congres, să mulțumesc din inimă tuturor colectivelor, tuturor tovarășilor care au trimis saluturi Congresului al XXII-lea și să le urez noi și mari succese în muncă (Aplauze furtunoase).

În numele delegaților la Congres, în numele întregului nostru partid și al poporului sovietic permiteți-mi să mulțumesc încă o dată călduros partidelor marxist-leniniste frățeste pentru participarea la lucrările Congresului, pentru bunetele lor urări (Aplauze prelungite).

Îi asigurăm pe prieteni că și pe viitor partidul leninist va ține sus steagul comunismului, steagul inter-

naționalismului proletar. (Aplauze prelungite).

Mulțumim cordial reprezentanților partidelor democratice naționale din statele independente ale Africii pentru caldele saluturi adresate Congresului nostru (Aplauze furtunoase). Sprijinim și vom sprijini lupta popoarelor pentru libertatea și independența lor, împotriva robiei coloniale (Aplauze furtunoase).

Vom întări prietenia dintre toate popoarele, vom traduce cu consecvență în viață principiul leninist al coexistenței pașnice, vom lupta pentru pace în lumea întreagă (Aplauze furtunoase).

Înarmat cu noul Program, poporul nostru își va uni și mai strins rindurile în jurul partidului, sub steagul marxism-leninismului. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Telurile noastre sînt clare, sarcinile sînt bine precizate.

La muncă, tovarăși! Pentru noi victorii ale comunismului! (Aplauze furtunoase, prelungite care se transformă în ovații. Toți se ridică în picioare).

N. S. Hrușcirov vorbind la ședința de închidere a Congresului

CU
al

MOSCOVA
La 31 octo
Central al P
Partidului C
Plenara a
toarea comp
Membrii ai
N. S., KOSIG
MIKOIAN A.
SUSLOV M.
Membrii si

entuziasm încheiat lucrările

Central al Partidului Comunist Congresul al XXII-lea al partidului

ov F. I., G., Gre-
Grișin
Gromiko
Hrușciov
Iasnov
tov N. G.,
vașenko
ov V. D.,
I. V.,
P., Ke-
Kirilenko
ev T. I.,
ov E. F.,
v V. G.,
N. S.,
uk A. E.,
r A. N.,
to A. V.,
M. K.,
Kuce-
S., Ku-

akov F. D., Kunaev D. A.,
Kurbanov R., Kuusinen O. V., Kuz-
nefov V. V., Leașko A. P., Lese-
ciho M. A., Lomako P. F., Luben-
nikov L. I., Malinovski R. I.,
Maneakin S. I., Manukovski N. F.,
Mazurov K. T., Mihailov N. A.,
Mikoian A. I., Mjavanadze V. P.,
Monășev L. G., Moskalenko K. S.,
Muhitdinov N. A., Murisev A. S.,
Nasriddinova I. S., Nikolaeva T. N.,
Novikov I. T., Novikov V. N., Nu-
riev Z. N., Ovezov B., Organov
N. N., Patolicev N. S., Pavlov S. P.,
Pegov N. M., Pelșe A. I., Pisin K. G.,
Podgorni N. V., Poleanski D. S.,
Ponomariiev B. N., Popova N. V.,
Pospelov P. N., Pritișki S. O., Puza-
nov A. M., Rasulov D., Rașidov
Ș. R., Reabikov V. M., Rozenko P. A.,
Rudenko R. A., Rudnev K. N., Ru-

mianșev A. M., Satiukov P. A.,
Senin I. S., Serdiuk Z. T., Sinișta
M. S., Skriabin V. V., Slavski E. P.,
Smirnov L. V., Sniecikus A. I., Sobol
N. A., Sokolov T. I., Solomenșev
M. S., Soloviov L. N., Spiridonov
I. V., Stepanov S. A., Surganov
F. A., Suslov M. A., Șcerbișki V. V.,
Șcetinin S. N., Șelepina A. N., Șelest
P. E., Șevcenko V. V., Șibaev A. I.,
Șitkov A. P., Șkolnikov A. M., Șo-
lohov M. A., Șurighin V. A., Șver-
nik N. M., Tabeev F. A., Titov F. E.,
Titov V. N., Tolstikov V. S., Tolu-
beev N. P., Ustinov D. F., Usubaliev
T., Verșinin K. A., Volkov A. P.,
Vorobiov G. I., Voronov F. D.,
Voronov G. I., Zaharov M. V., Zaro-
bian I. N., Zaseadko A. F., Zorin V. A.

În Comitetul Central au fost aleși
175 de tovarăși.

Conducători ai P.C.U.S. și ai guvernului sovietic, precum și membri ai delegațiilor partidelor comuniste frățești la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. în fața monumentului lui Karl Marx
Telefoto TASS Agerpres

ral tice

Membrii Comisiei Centrale de Revizie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

I., Luta
amai N. I.,
I. T., Ma-
A., Men-
A., Mosa-
K., Novi-
A., Orlov
I. I., S.
S., Peive
duhov B. F.,
A., Polehin
Poleakov
Ponomariov
valov S.
N. D., Puș-
Rodionov
C., Romanov
adezko S. I.,
E. I., Semio-
N., Semionov
E., Serbin
cikov S. A.,
I. P., Smir-
I., Smirnov
Sokolovski
Stepanov
Struev A. I.,
V. A., Sur-
B. E., Șokin
I., Tarasov
ikunov V. S.,
S. K., Tvar-
v S. S., Vat-
P. A., Zaha-
G. S., Zo-

Abraziakov A. A., Abizov V. P.,
Bagdasarjan O. M., Bairamov N.,
Baskakov S. A., Boikova A. P., Bu-
gaev E. I., Burkațkaia G. E., Cered-
nicenko E. T., Dementieva R. F.,
Djafarev S. M., Dmitrin A. G., Droz-
denko V. I., Dzojenidze S., Ggorov
A. G., Elstratov P. M., Gorjunov
D. P., Gorkin A. F., Gorodovikov
B. B., Gribkov M. P., Hrennikov
T. N., Jukov G. A., Kabaloev B. E.,
Kabkov I. I., Kocetov V. A., Kodifa
I. S., Kozlov G. I., Krasovski S. A.,
Kreizer I. G., Kulatev T., Kullikova
M. V., Lobanok V. E., Malin V. N.,
Martinov N. V., Mironov N. R., Mi-

ronova Z. V., Morozov P. I., Mos-
kovski V. P., Muraviova N. A., Or-
lov M. A., Paniușkin A. S., Pankin
I. S., Pigaliov P. F., Podzerko V. A.,
Popov B. V., Prokofiev A. A., Pro-
mislov V. F., Rahmatov M., Semlo-
nov V. S., Senkin I. I., Serov V. A.,
Skripko N. S., Smirnov V. I., Spastin
V. I., Soldatov A. A., Starovski
V. N., Stepakov V. I., Șaripov I.,
Șikin I. V., Șuiski G. T., Trofimov
A. S., Vinogradov S. A., Vladicenko
I. M., Zagafuranov F. Z., Zimian-
nin M. V.

În Comisia Centrală de revizie au
fost aleși 65 de tovarăși.

Ședința Comisiei Centrale de Revizie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 31 (Agerpres) TASS
transmite:
Din partea Comisiei Centrale de
Revizie a Partidului Comunist al U-
niunii Sovietice:
La 31 octombrie 1961 a avut loc

ședința Comisiei Centrale de Reviz-
ie a Partidului Comunist al Uniunii
Sovietice.
Comisia Centrală de Revizie a
ales pe Muraviova N. A. președinte
al comisiei.

Biroul C. C. al P. C. U. S. pentru R. S. F. S. R.

MOSCOVA 31 (Agerpres) TASS
transmite:
Prezidiul C.C. al P.C.U.S. a confir-
mat Biroul C.C. al P.C.U.S. pen-
tru R.S.F.S.R. în următoarea compo-
neță:
Hrușciov N. S. — președinte.

Voronov G. I. — prim-vicepreșe-
dinte.
Lomako P. F. — vicepreședinte.
Membri ai Biroului: Abramov G. G.,
Ciuraev V. M., Efremov L. N., Ias-
nov M. A., Kirilenko A. P., Organov
N.N., Poleanski D. S., Romanov A. V.

COMUNICAT ivire la plenara Comitetului Central tidului Comunist al Uniunii Sovietice

rpres). — TASS transmite:
M a avut loc plenara Comitetului
des de Congresul al XXII-lea al
al Uniunii Sovietice.
ezidiul C.C. al P.C.U.S. în urmă-
alui: BREJNEV L. I., HRUȘCIOV
I., KOZLOV F. R., KUUSINEN O. V.,
GORNII N. V., POLEANSKI D. S.,
INIK N. M., VORONOV G. I.
ai Prezidiului: GRIȘIN V. V., RA-

ȘIDOV S. R., MAZUROV K. T., MJAVANADZE V. P.,
ȘCERBIȘKI V. V.
Plenara a ales Secretariatul C.C. al P.C.U.S. în urmă-
toarea componență: HRUȘCIOV N. S. — prim secretar
al C.C. al P.C.U.S., KOZLOV F. R., DEMICEV P. N., ILI-
CEV L. F., KUUSINEN O. V., PONOMARIOV B. N., SPI-
RIDONOV I. V., SUSLOV M. A., ȘELEPIN A. N.
Plenara l-a ales pe ȘVERNIK N. M. președinte al
Comitetului Controlului de Partid de pe lângă C.C. al
P.C.U.S., iar pe SERDIUK Z. T. prim-vicepreședinte al
Comitetului Controlului de Partid.

MOSCOVA 29 (Agerpres). — La
29 octombrie a avut loc dezvelirea
monumentului lui Karl Marx, înăl-
țat în centrul Moscovei, în scuarul
din piața Sverdlov, în fața Teatru-
lui Mare, pe locul unde la 1 mai
1920 Lenin a pus piatra fundamen-
tală a monumentului ce urma să
fie înălțat în memoria conducătoru-
lui proletariului lumii.
La solemnitatea dezvelirii monu-
mentului au participat N. S. Hruș-

In semn de recunoștință față de marele învățător

MOSCOVA 30 (Agerpres). — Sub
acest titlu ziarul „Pravda” din 30
octombrie publică următoarea de-
clarație făcută de tovarășul Gheorghe
Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Co-
mitetului Central al Partidului Mu-
nitoresc Român, președintele Consi-
liului de Stat al Republicii Popu-
lare Romine, cu prilejul dezvelirii
monumentului lui Karl Marx:
Monumentul în cinstea lui Karl
Marx, înălțat în inima Țării Sovie-
telor, la Moscova, este un admirabil

semn de recunoștință față de marele
nostru învățător, o expresie a devo-
tamentului nemărginit al Partidului
Comunist al Uniunii Sovietice față
de nemuritoarea învățătură marxistă.
Este semnificativ faptul că monu-
mentul în cinstea creatorului comu-
nismului științific este dezvelit în
zilele când Congresul al XXII-lea al
marelui partid al lui Lenin adoptă
noul Program care stabilește calea
Uniunii Sovietice spre construirea
societății comuniste.

In următorii douăzeci de ani

- Incă în primul deceniu, Uniunea Sovietică va întrece cea mai puternică și bogată țară capitalistă, Statele Unite ale Americii, în ceea ce privește producția pe cap de locuitor la principalele produse industriale și agricole.
- În 1980 se vor produce 250 milioane de tone oțel — atîta cît se produce astăzi în toate celelalte țări luate împreună. Aceasta înseamnă că din producția unei singure zile s-ar putea fabrica 150.000 de tractoare. Adică un uriaș fluviu de oțel cu un debit de 475.000 kg. pe minut.
- Energia electrică care se va produce în U.R.S.S. în anul 1980 va depăși de 9 sau 10 ori nivelul anului 1960. Ea va fi de circa trei trilioane kWh, adică de 1,5 ori mai mult decît se produce astăzi în toate celelalte țări ale lumii la un loc.
- În 20 de ani, volumul general al producției agricole se va mări de aproximativ trei ori și jumătate, producția globală de cereale de peste două ori, producția de carne, aproape de 4 ori, iar cea de lapte — de aproape 3 ori.
- În 1980, în U.R.S.S. veniturile reale pe cap de locuitor vor depăși nivelul actual al veniturilor oamenilor muncii din S.U.A. cu aproximativ 75 la sută.
- Spațiul locativ în U.R.S.S. va fi

sporit în 20 de ani de aproximativ 3 ori.
● În direcția dezvoltării fondurilor sociale de consum, pentru viitorii 20 de ani se prevăd:
— trecerea treptată pe seama societății la întreținerea copiilor și a tuturor celor inapți de muncă;
— gratuitatea învățămîntului și asistenței medicale a populației;
— folosirea gratuită a locuințelor, serviciilor comunale, transportului comun.

Floare rară din cerdac

Floare roșie de mac
Ce-ai crescut la mine-n prag
Tu cu zîmbet ai venit
Și-ai adus din răsărit
Cîntecul și florile
Pe toate cărările.
Și-ai adus pe la ferești
Noi lumini de la Borzești...
Floare rară din cerdac,
Stai mereu la mine-n prag.
Vreau mereu să te privesc
De partid să-mi amintesc,
Vreau în păr să te anin
Cînd merg seara la cămin...
Auzit în comuna Halăucești,
regiunea Iași, de ANA PE-
TRILA, colectivistă.

Tovarășul I. Bacula, colectivist din comuna Sinoe, regiunea Dobrogea, cere lămuriri în legătură cu :

Știința despre peșteri (speologia)

Răspunde PROF. DR. C. MOTĂȘ, directorul Institutului de Speologie „Emil Racoviță” al Academiei R.P.R.

În munții alcătuiți din piatră de var (calcar), apa de ploaie care pătrunde prin crăpături sapă hrube foarte adânci și uneori lungi de zeci de kilometri. Aceste hrube sînt peșterile ale căror deschideri se văd în coastele munților calcaroși.

Tara noastră este una din țările cele mai bogate în peșteri din Europa.

Unele peșteri ale țării noastre sînt împodobite cu țurțuri, văluri, stilpi și palate de piatră care se oglindesc în lacurile limpezi din adîncuri și care, la lumina lămpilor de carbid scilpesc ca bătute în pietre scumpe.

Înainte de a fi fost deschise pentru vizitare, peșterile au trebuit să fie cercetate de specialiști (speologi) sau chiar de amatori îndrăzneți care cu primejdia vieții lor au coborît pe scări de funie, cu lămpi de carbid, pînă în fundul acestor ținuturi subpămîntene unde stăpînește întinericul veșnic, frigul și imezeala pătrunzătoare.

Peșterile n-au fost niciodată populate de căpcăuni sau de balauri, cum spun adesea basmele. În schimb ele adăpostesc o lume întreagă de vietăți bicisnice care sînt oarbe și străvezii ca apa (cirlicici, gîndăci și răcușori de toate neamurile). În peșteri se mai găsesc adesea și oasele animalelor de mult stinse, cum sînt ursul peșterilor, mamutul, rinocerul lînos, zimbrul. S-au mai descoperit, de asemenea, unelte de piatră care au slujit strămoșilor noștri ce trăiau în vremuri străvechi în fundul peșterilor, cioburi de oale și altele.

În țara noastră, cel care a pus piatră de temelie a științei despre peșteri, a fost învățatul moldovean Emil Racoviță. El s-a născut la 15 noiembrie 1868, în Iași, unde a avut doi dascăli vestiți. La școala primară, pe marele povestitor al Moldovei, Ion Creangă, iar la liceu, printre alți profesori pe cunoscutul Grigore Cobălcescu, care a publicat la noi prima scriere de geologie (știința care ne învață din ce este alcătuit pămîntul, pînă în străfundurile lui), carte de la tipăritura căreia se împlinește anul acesta un veac. Acest strălucit dascăl a știut să sădească în sufletul elevului său dragostea pentru științele naturii și în deosebi pentru geologie.

Peștera Coliboata, Valea Sighiștelului-Crișana.

Foto: C. PLEȘA

La vîrsta de 19 ani, tînărul Emil a fost trimis la studii la Paris. După terminarea studiilor în capitala Franței, Racoviță a luat parte, ca zoolog, la Expediția spre Polul Sud a corabiei cu trei catarge „Belgica” (1897—1899).

În 1920, Emil Racoviță a venit în țară și a fost numit profesor la Universitatea din

Cluj, unde a întemeiat primul Institut de Speologie din lume.

Faima lucrărilor publicate de el și colaboratorii săi s-a împrăștiat în toată lumea. Racoviță a fost membru și președinte al Academiei, rector al Universității din Cluj în două rînduri, și cel mai cunoscut zoolog român peste hotare.

Un grup de cititori din comuna Cochirleanca, raionul Buzău, ne-a adresat următoarea întrebare :

De ce visează omul ?

Răspunde CONFERENȚIAR DR. IANCU FONI, de la Institutul Medico-Farmaceutic.

Visele i-au preocupat dintotdeauna pe oameni. De demult ei s-au întrebat ce sînt visele, cum se produc, ce reprezintă, ce înseamnă ele ? La începuturile dezvoltării societății omenestii au dominat păreri greșite despre vise. Oamenii și-au făcut atunci o imagine fantastică și credeau că acestea prevestesc viitorul, că au însemnătate și influență asupra vieții, asupra bucurii-

lor și necazurilor lor. Nucleu puține ori, poți întîlni și azi oameni care mai cred încă despre vise, că pot prevesti viitorul, că ele ar fi fenomene supranaturale.

Înțelegerea științifică a apariției și desfășurării viselor ne-o dă teoria materialistă a marelui savant I. P. Pavlov. El a arătat că visele sînt procese nervoase, adică reprezintă activitatea creierului în anumite condiții, în anumite împrejurări, și anume în timpul somnului. Visele nu pot să apară decît în cursul somnului, adică atunci cînd creierul obosit de munca lui zilnică doarme, se odihnește, își re-

face capacitatea de a funcționa. În timpul somnului miliarde de celule nervoase (creierul are peste 14 miliarde de celule) își schimbă starea lor, nu mai răspund la excitații (omul nu vede, nu aude, nu mișcă, nu vorbește, nu gîndește). Atunci omul doarme.

Cum apar visele ? Cînd somnul este superficial, foarte ușor (așa cum se întîmplă la începutul sau la sfîrșitul somnului), unele celule nervoase din creier nu adorm (nu se inhibă) sau altele se trezesc (se desinhibă) și încep să funcționeze. Prin funcționarea unor celule nervoase izolate în timpul somnului, se nasc visele în care apar întîmplări ciudate și în care desigur omul care visează este direct amestecat. Cum se pot deștepta aceste celule din scoarța creierului și cum pot ele începe să lucreze în timpul somnului ? O masă prea imbelșugată ce dilată stomacul, care apasă astfel pe organele vecine, senzația de frig dacă o parte a corpului se dezgolește în somn, amorteala care poate să cuprindă o mîmă dacă dormim pe ea etc., sînt factori care, trezind celule din creier, pot provoca vise.

Aceste întîmplări din vis nu prevestesc viitorul, nu au nici o legătură cu ceea ce va fi. Ele sînt de fapt impresii, imagini izolate pe care viața de fiecare zi le lasă în celulele nervoase și care apar în cursul somnului într-o formă desli-

nată, ireală, confuză, sub formă de vise. Întîmplările din vis — știm cu toții — sînt absurde, haotice, de necrezut și deseori contrarii bunului simț. Uneori visăm că ne cade casa în cap, că vrem să fugim și nu putem, că zburăm, că sîntem tăiași în bucăți etc., etc. Deci cu toate că visul se formează pe baza unor imagini și întîmplări care s-au fixat în celulele nervoase, el nu corespunde realității vieții și mai cu seamă nu prevestește viitorul.

În starea de veghe, cînd omul este treaz, creierul funcționează normal deoarece toate celulele sînt într-o strînsă legătură, activează în comun și de aceea activitatea creierului este conformă cu realitatea, bună, folositoare. În somn majoritatea celulelor nu funcționează. Numai unele „se trezesc” și lucrează și atunci rezultatul este visul, o activitate nervoasă trunchiată, fără legătură, fără sens, fără valoare.

La ce concluzii trebuie să ajungem ? Mai întii că visul e un fenomen normal, un proces nervos legat de activitatea unor grupe de celule izolate din creier în timpul somnului. În al doilea rînd că visele nu prevestesc viitorul, nu sînt fenomene supranaturale și că deci superstițiile legate de vise sînt o rămășiță a trecutului îndepărtat cînd omul nu cunoștea tainele naturii.

Tovarășul I. Petcuță, colectivist din comuna Peretu, raionul Roșiori întreabă :

Cum se produc schimbările brusce de temperatură ?

Răspunde tov. C. ȘORODOC, de la Institutul Meteo-gic-București.

Dacă urmărim coloana de mercur a unui termometru, observăm că mercurul nu stă nemișcat, ci urcă și coboară — cînd mai mult, cînd mai puțin, cînd mai vertiginos, cînd mai lent.

Acest joc al mercurului ne arată că temperatura aerului se schimbă necontenit. Care este cauza acestor variații ?

Atîta vreme cît soarele se găsește sub orizont, cantitatea de căldură primită de pămînt este minimă. După ce soarele a răsărit și pe măsură ce el urcă pe bolta cerului, cantitatea de căldură primită de pămînt crește din ce în ce.

Creșterea atinge valoarea cea mai mare la amiază cînd

care noaptea qmnește citeva luni în timpul iernii, iar vara soarele are o înălțime mică, încălzirea pămîntului este foarte slabă.

Regiunile ecuatoriale și cele polare se încălzesc prin urmare neuniform. Neuniform se încălzesc și oceanele, sau mările pe deoparte și uscatul pe de altă parte. Uscatul se încălzește, repede și se răcește repede, pe cînd mările și oceanele se încălzesc foarte încet, dar, în schimb, ele își păstrează mult timp căldura. Numai așa se explică de ce, de exemplu, într-o zi călduroasă de vară uscatul este mai cald decît apa dintr-un lac apropiat, pe cînd în cursul nopții apa lacului este mai caldă.

Încălzirea și răcirile neuniformă a diferitelor regiuni de pe suprafața globului are ca urmare faptul că aerul din regiunile ecuatoriale sau tropicale, este foarte cald, pe cînd cel din ținuturile arctice sau polare are temperaturi foarte scăzute.

Încălzirile și răcirile brusce de care aminteam mai înainte, se explică prin deplasarea unor mase uriașe de aer dinspre ținuturile calde spre cele reci, și invers, datorită existenței unor diferențe de presiune atmosferică.

Curenții de aer deplăindu-se dintr-un loc într-altul,

Încălzirea suprafeței terestre de către razele solare. Cînd soarele e sus (A₁) suprafața „aa” primește toate cele șase raze. Cînd soarele e jos (A₂) — numai patru raze din șase.

și soarele atinge înălțimea cea mai mare pe bolta cerească. Această variație a cantității de căldură primită de pămînt determină creșterea temperaturii solului și a aerului în cursul zilei și scăderea ei în cursul nopții. Tot din această cauză temperatura aerului este ridicată vara și scăzută iarna.

Cîteodată însă au loc răciri sau încălziri cu totul neașteptate. Cu toții am observat că uneori în timpul iernii, după zile în șir cu ger puternic, poate surveni brusc un dezechet intens, sau alteori, după ce mai multe zile sau chiar săptămîni căldura a fost foarte mare, se înregistrează deodată scăderi puternice de temperatură.

Încă în antichitate, călătorii greci au observat că la nord, în Scizia, razele soarelui abia puteau topi zăpezile, pe cînd în sud, în Africa, ele pîrjoleau pămîntul. Căutînd să-și explice cauza acestei deosebiri, ei au observat că în Scizia razele soarelui nu cad perpendicular pe pămînt, ci oblic, pe cîtă vreme în Africa, chiar și în timpul iernii, soarele stă la amiază aproape deasupra capului. Într-adevăr, în regiunile situate la ecuator, soarele se află tot anul foarte sus deasupra orizontului și încălzește puternic suprafața pămîntului, pe cînd în ținuturile polare în

pot aduce în regiunile noastre uneori fie, arșița tropicală, fie gerul Arcticiei.

Cum aceste schimbări brusce ale temperaturii aerului pot stîngheri desfășurarea normală a activității diferitelor ramuri ale economiei naționale și mai ales pot aduce prejudicii agriculturii, cunoașterea dinainte a producerii lor prezintă o importanță deosebită permițînd luarea unor măsuri care să evite sau să micșoreze efectele lor dăunătoare.

Institutul meteorologic, pe baza lucrărilor pe care le întocmește zilnic, are posibilitatea să aprecieze existența condițiilor care duc la producerea schimbărilor brusce de temperatură și deci să informeze despre aceasta sectoarele interesate ale economiei naționale.

ȘTIATĂ CĂ...

...ghețarul de la Scărișoara își frage numele de la un imens bloc de gheață fosilă, cu o vechime de peste 3.000 de ani. El s-a format în interiorul unui aven (groapă subterană) care constituie vestita peșteră de aici ?

...Cuba este țara cu cele mai multe peșteri ? (Peste 1.000). În interiorul unora din ele s-au descoperit desenate pe ziduri de străvechii locuitori ai insulei, 28 de cercuri negre (mopșile) și 28 albe, (zilele), sistem primitiv de măsură a timpului.

...de curînd a apărut în Edîtura Meridiane, în limbile romînă, rusă, germană, maghiară,

franceză, volumul : „Peșterile din România” cu numeroase ilustrații în cuprins ?

...în regiunile ecuatoriale plouă în fiecare zi la orele 14 ? Cauza : încălzirea puternică a pămîntului în cursul zilei duce la formarea curenților ascendenți și a norilor care se pruscimbă apoi în ploaie.

...pînă în anul 1959 „potul frigului” (locul cu cea mai scăzută temperatură de pe glob) era considerat la Verhotansk în Siberia (minus 68°). În prezent, locul cu cea mai scăzută temperatură de pe glob se află în Antarctica : minus 92,7°.

Cronica evenimentelor internaționale

Acțiuni în slujba păcii

Și în cursul săptămânii trecute, partizanii păcii din numeroase țări ale lumii au întreprins puternice acțiuni în apărarea păcii. La Milano (Italia), de pildă, a avut loc o impresionantă manifestație pentru pace. Zeci de mii de persoane au parcurs străzile orașului cu pancarte pe care era scris „Nu războiului”, „Dezarmare!”, „Pace”. La manifestație au fost prezenți membri ai comitetului antiatomic din provincia Milano, primari din numeroase orașe și comune ale acestei provincii, oameni de știință și cultură, reprezentanți ai organizațiilor democratice etc.

În Londra a avut, de asemenea, loc în Piața Trafalgar un miting de masă, organizat de „Comitetul celor 100” — care luptă împotriva primejdiei războiului nuclear și pentru renunțarea de către Anglia la arma nucleară. La acest miting au fost invitate numeroase personalități politice engleze, printre care primul ministru al Angliei și 100 de membri ai Camerei Comunelor și Camerei Lorzilor. Nici unul dintre acești invitați n-a participat însă la miting. Ei au preferat să evite de a se întîlni față în față cu cei ce resping politica nerealistă a guvernului, politică de intensificare a cursei înarmărilor.

Situația din Laos

Opinia publică mondială dornică de pace a aflat cu satisfacție de numirea de către regele Laosului a lui Savanna Fumma în postul de prim-ministru al țării. Acest fapt înseamnă încă un pas înainte pe calea restabilirii păcii în Laos. Clica rebelă, pusă în slujba imperialiștilor americani nu se împacă însă cu această situație. Ea face tot ce-i stă în putință spre a menține încordarea în Laos. Așa cum arată recent generalul Kong Le, comandantul suprem al forțelor armate ale Laosului, grupul rebel continuă să încalce acordul de armistițiu, săvârșind numeroase atacuri asupra teritoriilor eliberate. Rebelii, în complicitate cu blocul agresiv S.E.A.T.O., continuă să introducă în Laos trupe ale Tailandei, Vietnamului de Sud, Filipinelor și ciancaștilor, pentru a împiedica reglementarea pașnică a problemei laotiene.

Poporul laotian este hotărât să pună capăt acestor provocări ale grupului rebel și să continue lupta pentru unitatea, independența și integritatea Laosului.

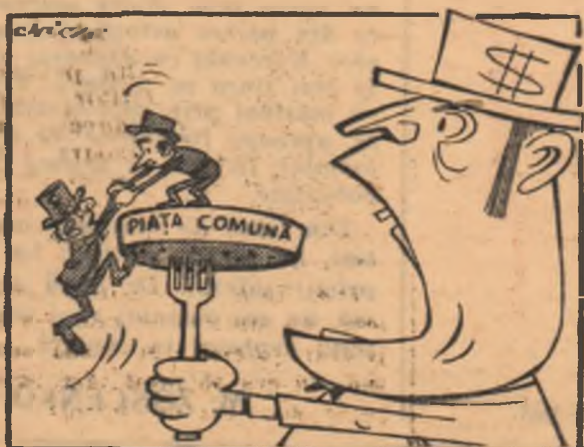
Din ȘAPTE în ȘAPTE zile

În urma marilor manifestații antiguvernamentale ce au avut loc în Republica Dominicană, membrii familiei fostului dictator Trujillo părăsesc în grabă țara.

PILOTUL: — Grozav mister, ce de lume vă conduce la piecere L.

La Paris au avut loc, de curind, tratative preliminare, privind aderarea Angliei la „Piața comună”.

PREGĂTIRI...

Drumul lui mister Dean Rusk.

lată cum arată faimoasa „civilizație” pe care au adus-o colonialiștii francezi în Algeria și cu care ei se laudă adesea.

Algeria luptătoare va învinge

S-au împlinit șapte ani de când poporul algerian e nevoit să sufere ororile unui singeros război purtat în țara sa și pornit de colonialiștii francezi împotriva forțelor de eliberare națională ale Algeriei.

În noaptea de 1 noiembrie 1954, în munții Algeriei au răsunat primele focuri de armă. Era semnalul unei hotărâte mișcări de eliberare națională condusă de Comitetul revoluționar de acțiune și unire, care se sprijinea mai ales pe nemulțumirile mereu crescînde ale populației musulmane și rurale, copleșită de o neînchipuit de cruntă exploatare colonială.

Imperialiștii francezi, care stăpînesc Algeria de peste un secol, n-au dat atunci prea mare importanță acestui început de luptă, calificînd acțiunile întreprinse drept „niște incidente izolate”. El s-au convins însă în curînd că poporul algerian nu mai voia

să se împace cu rînduielele coloniale, că el dorea să trăiască liber și independent în țara sa. Măsurile luate pentru a reprimă această mișcare de eliberare au fost dintre cele mai barbare. Colonialiștii francezi au pornit un război singeros împotriva patrioților algerieni. O armată colonială uriașă, folosind armament modern de proveniență franceză și din alte țări ale N.A.T.O., s-a năpustit cu cruzime neamintilnită asupra patrioților algerieni. Dar nici armamentul modern, nici închisorile, nici lagărele de concentrare și nici exterminarea în masă a populației civile n-au putut zăgăzui lupta dreaptă a poporului algerian, luptă care s-a intensificat an de an. Algeria luptătoare n-a putut fi învinsă, iar așa-zisele încercări de „pacificare” au eșuat.

În aceste condiții, guvernarea Franței au început chiar ei să-și dea seama că nu vor putea realiza nimic bun pe calea armelor, că teza „Algeria franceză” apărută de elementele ultracolonialiste e condamnată de istorie. Trebuiau deci găsite alte formule pentru a prelungi, sub alte forme mai moderne și mai „inteligente”, dominația franceză. Așa se face că generalul De Gaulle, venit la putere, începe să vorbească de dorința sa de „a acorda Algeriei un loc de frunte în Comunitatea franceză”, de dreptul de „autodeterminare a poporului algerian”, de „Algeria algerienilor” etc.

Oricare ar fi însă formulele sub care președintele Franței își îmbracă părerea sa, ideea centrală a politicii lui De Gaulle este de a lega Algeria de Franța și nicidecum de a-i acorda o adevărată in-

dependență. Guvernarea franceză, exponenți ai marilor monopoli, nu se pot împăca nici un moment cu gîndul să piardă o pradă atât de bogată cum este Algeria.

Războiul din Algeria a cauzat și continuă să cauzeze multe jertfe și pierderi materiale atît poporului algerian cît și celui francez. Oamenii muncii din Franța, în special, urăsc acest război nedrept de cotropire, care apasă extrem de greu pe umerii lor și cer tot mai insistenț să se pună capăt. Sub presiunea maselor populare din Franța și din alte țări ale lumii, guvernul francez a început tratative cu reprezentanții Guvernului Provizoriu al Republicii Algeria. Aceste tratative n-au dat însă rezultatele dorite, deoarece reprezentanții guvernului francez au făcut tot ce le-a stat în putință spre a împiedica buna lor desfășurare.

Cercuiri diriguibile din Franța caută în fel și chip să târăgăneze rezolvarea problemei algeriene. Această acțiune este condamnată de întreaga omenire progresistă.

Popoarele lumii cer cu insistență ca guvernul francez să înceapă tratative neîntinziate cu Guvernul Provizoriu al Republicii Algeria, unicul reprezentant legal al poporului algerian, în vederea rezolvării pe cale pașnică a problemei algeriene. Războiul din Algeria trebuie să înceteze. Colonialiștii francezi să ia aminte că nu poate fi învins un popor care luptă pentru libertatea și independența sa și că orice ar face, ei nu vor putea înfrînge Algeria luptătoare, a cărei cauză va triumfa

L. SIMION

NOTE POLITICE

„GANGSTERISM DIPLOMATIC”

În ultimul timp, trupele americane de ocupație din Berlinul occidental se dedau la numeroase provocări grosolane în punctele de control de la frontierele de sector ale Berlinului. Printre altele, ele trimis în Berlinul democrat mașini cu persoane civile, escortate de jeepuri militare în care se află soldați americani înarmați. Se știe însă că, în urma măsurilor luate de guvernul R.D. Germane, la 13 august a.c., nici o persoană civilă nu mai poate trece din Berlinul occidental în Berlinul democrat fără să prezînte acte de identitate la punctele de control respective. Mii-

tarii americani incalcă cu premeditare această măsură, ceea ce duce la intensificarea încordării în Berlin. Scriind despre aceste provocări, ziarul englez „Daily Worker” le numește pe drept cuvînt „gangsterism diplomatic”. Aceste acțiuni nesăbuite sînt un periculos joc cu focul și ele pot avea urmări deosebit de grave dacă cei în drept nu vor lua din timp măsuri pentru stăvilirea lor.

INSCENAREA

Presa olandeză relatează cu lux de amănunte despre crearea în Irianul de Vest al unui așa-zis „Comitet Național” și despre schimbarea denumirii acestui teritoriu în Papua Barat (Pa-

pua de vest). S-a anunțat, de asemenea, că Papua Barat va avea un drapel, imn și steagul propriu. Toate aceste hotărîri sînt prezentate de presa burgheză olandeză drept o dovadă a unei pretinse năzuinți a populației băștinase în vederea creării unui stat de sine stătător. Irianul de vest este un teritoriu ce aparține de fapt Republicii Indonezia. Colonialiștii olandezi pot să-și schimbe denumirea, după cum tot așa de bine pot să înființeze și alte „comitete naționale”. Nu stă însă în putința lor de a împiedica lupta de eliberare a poporului din Irianul de Vest, care se pronunță hotărît pentru unirea cu Indonezia.

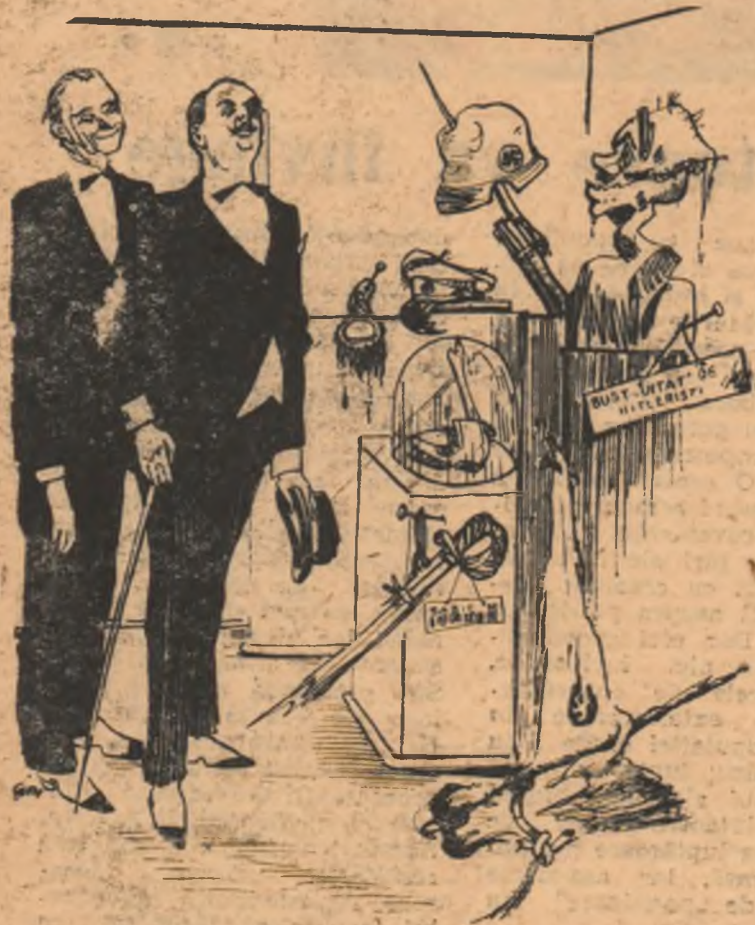
S. LAZĂR

ALBGARDIST BURGHEZ și TAR TREI FIGURI DE INSECTAR

LA MUZEUL ARMATEI SOVIETICE

de V. BAHNOV și I. KOSTIUKOVSKI

Grav, prevenitor, distins și fin;
De un ceas tot umblă prin muzeu
Domnul ăsta atașat străin,
Contemplind trofeu după trofeu,

Toate cite-aicea se găsec
Dumnealui, discret îi amintesc
Cum poporul fără de sfială
Le-a venit dușmanilor de hac;
Cum a șters-o Wranghel la iușeală
Și pe drum s-a poticnit Kolceak,
Cum au fost aici la noi primiți
Fel de fel de oaspeți nepoftiți;
Ce bătaie strașnică — vai, vai!
În Hasan le-am tras la samurai *).
Hitler cu oștiri nenumărate
Impotriva noastră a purces,
Dar aici, din vajnicele-armate,
Cum se știe, praful s-a ales...

Iată ce distinsului bărbat
Piesele de la muzeu i-au spus
Și de-aceea domnul atașat
S-a simțit oleacă indispus.

Alb la față, răsufliind din greu,
A plecat cu capul în pământ.

A se ține minte: la muzeu
Încă locuri libere mai sînt!

*) Samurai = intervenționiștii japo-nezi.

O FUGĂ RUȘINOASĂ

(Fragment)

Kerenski stătea la fereastră.
Piața din fața palatului fier-bea de lume. Orice scăpare era exclusă. „Capul guvernului” și „comandantul suprem” o băgase pe minecă.
— Cînd ne facem singuri seama? — întreba nervos ofi-

șerul de legătură, un oar... e Vinner.

Kerenski simți că turbează.

— Trebuie să fugim! — urlă el. — Mașina mă așteaptă lângă parc... Să găsim o ieșire... Numai de nu m-ar prinde. Domnilor, în această clipă solemnă, vă rog să-mi faceți rost de un costum de matroz.

Cîteva ofițeri ieșiră din odaie și după un timp, iată-i înapoi, prezentînd, ca pe un trofeu, un pachet. În locul pantalonilor de marinar, aduceau o fustă, un șorț, o rochie și alte cîteva veșminte care în mod obișnuit nu-și găsec locul în garderoba unui premier ca „exceleța sa” Kerenski.

Dar nu era de ales. Era prea multă tirgulă, Kerenski intră în fustă, potrive basmaua, legată bine peste față, îmbracă un șorțuleț țărcaț și-și puse insigna respectabilă a crucii roșii. „Exceleța sa” era acum soră de caritate.

Cu tot tragicul momentului, ofițerii nu-și putură stăpîni risul. Cineva chiar băgă de seamă că nu-i tocmai potrivit ca o soră de caritate să iasă în lume... nebărbierită. Insuși Kerenski, privindu-se în oglindă, se sperie de sine și în cîteva clipe se dezbracă.

Dar nu era vreme de pierdut. Ofițerii îl convingeau în fel și chip că altă scăpare nu-i: ori fustă, ori moartea. Și, în acele hotărîtoare clipe, Kerenski alese pentru a doua oară: fustă!

Cu mîini tremurînde, primul ministru intră din nou în fustă și, șorț, își potrive din nou năframa, și luîndu-și inima în dinți, pași spre ieșire, împlețicîndu-se în fustă lungă.

Afară îl aștepta o soră de caritate, care îl luă de braț, conducîndu-l îndurerată prin curte, lășînd să se înțeleagă că își îngrijește mama bătrînă, care nu se mai poate ține pe picioare.

Inscenarea era perfectă și nu cerea prea multă pricepere din partea actorilor, deoarece Kerenski cu adevărat nu se mai ținea pe picioare. Trece mașinal prin parc și ajunse, aproape tirîndu-se, la automobil, în care se aruncă cu voluptate.

Din lipsă de martori oculari, nu putem ști cum l-o fi primit șoferul. De bună seamă, nu era obișnuit să-și vadă șeful deghizat în chivuță.

M. ZOSCENKO

„Kerencile” lui Kerenski

Acum cîteva ani, mi-a trecut prin mîină, întimplător, o carte veche, cu scoarțe galbene-cafenii. Mă uit cu atenție și ce văd? Scoarțele nu-s făcute din hîrtie. Sînt făcute din bani. Bani emiși de Kerenski în 1917, niște bancnote pe care, la timpul lor, lumea le numea „kerenci”.

— Kerencile — mi-a spus bătrînul arțicar — se tipăreau pe niște coaie mari, tocmai bune să faci scoarțe și să învelești cărțile în ele. Coala galbenă avea valoarea de 2.000 ruble, iar o foaie de hîrtie, în care să poți înveli cartea, costa 5.000-6.000 ruble. Venea mai ieftin să învelești cartea în bani...

În timp ce banii lui Kerenski nu făceau nici cît hîrtia pe care juseseră tipăriți, cel care le emisesese încă își mai inchipuia că soarta Rusiei ar fi în mîinile sale. Așa se face că pe vremea cînd țara era invadată de aceste hîrzoare fără nici o valoare, senatorul american Root s-a deplasat personal în Rusia pentru ca-l interesau grozav finanțele guvernului provizoriu. Și, în scurtă vreme, a căzut la învoială cu „premierul” Kerenski. Ziarele londoneze anunțau lumii cu toată seriozitatea cum „s-au hotărît să fie împărțite zonele de influență între Anglia, America și Franța”. America ar fi preluat căile ferate din Rusia, Franța sectorul militar, iar Anglia s-ar fi „îngrijit” de transportul maritim.

Din banii tipăriți de Kerenski, tot au mai rămas niscaiva coperte de cărți vechi. Dar din planurile urzite în cabinetele lui, vedeți și dumneavoastră ce s-a ales!

(După A. VASILIEV)

Traduceri de
I. BLOCK și V. PIȚIGOI

Desene de
M. GION

Vova s-a întors de la grădiniță și a dat fuga la mine.

— Tăticule, povestește-mi cum ai stat tu la închisoare. Am făcut ochii mari.

— Eu n-am stat niciodată la închisoare!...

— Și nici pe țar nu l-ai răsturnat?

— Nu!

Vova e dezamăgit.

— Uf, ce tată mai ești și tu! Maria Semionovna ne-a povestit azi cum au stat părinții și frații noștri mai mari în închisori, cum au făcut revoluția și cum l-au răsturnat pe țar. Dacă așa avea și eu un frate mai mare, l-aș întreba pe el cum a fost. Dar așa...

Sînt lămurit acum. Maria Semionovna! Acum 25 de ani mi-a povestit și mie cum au zăcut în închisoare și pe urmă cum l-au răsturnat pe țar, tatăl și frații mei mai mari (pe care de altfel nici nu i-am avut). Anii au trecut, copiii au crescut și la grădiniță au venit copiii copiilor de altădată.

Iar Maria Semionovna, fără să vadă cum trece vremea, le povestea la fel copiilor despre Marea Revoluție din Octombrie.

Înțeleg acum de ce e deza-

A treia generație

de MIKOLA BILKUN

măgit Vova. Ca să-l mingii, îl trimite la bunicu-său...

— Bunicule, tu l-ai răsturnat pe țar?

— N-am avut prilejul. Au făcut-o alții și fără mine.

Vova e gata să izbucnească în plîns. Și tata, și bunicul sînt oameni neinteresanți!

— Dar ai fost ex... ploatat?

— Întreabă băiatul cu îndoielă în glas.

— Am fost.

— Și cine te-a ex... ploatat?

— se aprinde Vova. Întrebarea lui are acum o notă de respect...

— Chiaburii, Vova. Pășteam vacile la ei. Pentru o strachi-

nă de ciorbă și o pereche de ciubote bortilite.

...Dar asta e puțin pentru Vova. El vrea ca bunicul să fi stat la închisoare și să-l fi răsturnat pe țar. Numai că pe vremea revoluției, bunicul avea... 13 ani. Pe Vova îl interesează mai ales cum a fost răsturnat țarul...

— Și cum umbla el îmbrăcat?

— Avea pe cap o coroană...

— Ce-i asta, căciulă?

— Nu prea semăna ea a căciulă... În mîină ținea un sceptru...

— Ce-l aia „sceptru“?

— E-e... un fel de băț.

— Cu care-l bătea pe toți, așa-i? — îi ia Vova vorba din gură.

— Nu...

— Nu-l bătea? — se miră Vova.

— Păi era rău! — Pe urmă tace și aruncîndu-l bunicului o privire șireată, adăugă: — Tu nu știi, că erai mic.

Îi bătea! Țarul era un bătaș; altfel ce nevoie avea el de „sceptru“?

Catrene Unor foști „sus puși” Și acuma... duși!

de EMIL KROTKI

Amiralului Kolceak

Lăsînd domeniul său naval,
Prea bătaiosul amiral
Veni cu oaste pe uscat,
Dar vezi că tot s-a înecat...

Generalului Denikin

Dumnealui, în Moscova spătar
Se visa intrînd călare. Dar
Calul la Voronej a crăpat,
Călărețul — la New York... în pat.